

Sermons By
William Marrion Branham

“... in the days of the voice ...” Rev. 10:7

Η ΔΙΔΑΧΗ ΤΩΝ ΝΙΚΟΛΑΪΤΩΝ

Από τον σεβάσμιο Ουίλιαμ Μάριον Μπράνχαμ

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

αλλά συμμετέχουν στη ξακουστή Βαβυλωνία, Σατανική θρησκεία και έχουν συνδέσει τους εαυτούς τους με τα είδωλα και διέπραξαν πνευματική πορνεία, το οποίο σημαίνει θάνατο. Είναι πεθαμένοι.

³⁸ Λοιπόν, η εκκλησία και το κράτος ήταν παντρεμένοι. Η εκκλησία συνδέθηκε με τα είδωλα. Με τη δύναμη του κράτους από πίσω τους, αισθάνθηκαν ότι τώρα “ Η βασιλεία είχε έλθει και το θέλημα του Θεού είχε επιβληθεί πάνω στη γη”. Δεν είναι καθόλου αξιοπερίεργο που η Ρωμαϊκή Καθολική Εκκλησία δε ψάχνει το γυρισμό του Κυρίου Ιησού. Δεν είναι χλιαστές. Έχουν τη χρυσή τους χιλιετηρίδα ακριβώς τώρα. “ Ο Πάπας βασιλεύει τώρα ακριβώς, και ο Θεός βασιλεύει μέσα σε αυτόν”. Έτσι, για να έλθει ο Κύριος, κατ’ αυτούς, πρέπει να γίνει όταν ο καινούργιος ουρανός και η γη ετοιμαστούν. Αλλά έχουν άδικο. Τούτος ο Πάπας είναι ο αρχηγός της ψευτικής εκκλησίας, και θα υπάρξει μια χιλιετηρίδα, αλλά όταν και ενώ τούτη συμβαίνει αυτός δεν θα είναι μέσα σε αυτήν. Αυτός θα είναι κάπου αλλού.

Η ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

³⁹ Αποκάλυψις β’16: “ Μετανόησον ούν · ει δε μή, έρχομαι σοι ταχύ και πολεμήσω μετ’ αυτών εν τη ρομφαία του στόματος μου”.

⁴⁰ Τι άλλο μπορεί Αυτός να πει; Μπορεί ο Θεός να παραβλέψει αυτούς που έχουν κρατήσει το Όνομα Του μάταια; Υπάρχει μόνο ένας τρόπος κατά τον οποίον μπορείτε να λάβετε χάρη την ώρα της αμαρτίας, ΜΕΤΑΝΟΗΣΤΕ. Ομολογήστε ότι έχετε άδικο. Ελάτε στο Θεό για συγχώρεση και για το Πνεύμα του Θεού. Αυτή είναι εντολή από το Θεό. Να παρακούσεις; Αυτό σημαίνει θάνατος · γι’ αυτό αυτός λέει: “ πολεμήσω μετ’ αυτών εν τη ρομφαία του στόματος μου”. Το θηρίο πολέμησε κατά των Αγίων, αλλά ο Θεός θα πολεμήσει κατά του θηρίου. Αυτοί που μάχονταν κατά του Λόγου, μια μέρα θα ανακαλύψουν ότι ο Λόγος μάχεται κατ’ αυτών. Είναι σοβαρό πράγμα να αφαιρέσει κάποιος από το Λόγο του Θεού ή να προσθέσει σε Αυτόν. Επειδή γι’ αυτούς που Τον άλλαξαν και έκαναν με Αυτόν αυτά που τους ταίριαζαν, ποιο άλλο μπορεί να είναι το τέλος τους εκτός από τον θάνατο και την καταστροφή; Αλλ’ ακόμη η χάρη του Θεού ξεφωνίζει: “Μετανοήστε”. Ω, πόσο γλυκές είναι οι σκέψεις της μετάνοιας. Τίποτε στα χέρια μου δε φέρνω, μόνο στο σταυρό Σου προσκολλώ. Φέρνω τη λύπη μου. Μετανοώ γι’ αυτό που είμαι και γι’ αυτά που έκανα. Λοιπόν, αυτό είναι, το αίμα, τίποτε άλλο παρά το αίμα του Ιησού. Τι θα είναι; Μετάνοια ή το σπαθί του θανάτου; Εξαρτάται από σένα.

Η ΔΙΔΑΧΗ ΤΩΝ ΝΙΚΟΛΑΪΤΩΝ

¹ Αποκάλυψις β’15: “Ούτως έχεις και συ κρατούντας την διδαχήν των Νικολαϊτών · το οποίον μισώ.,,

² Θα θυμάστε ότι φανέρωσα στην Εποχή των Εφεσιών, ότι η λέξη “Νικολαΐτης, προέρχεται από δύο ελληνικές λέξεις: “νικό”, το οποίο στα αγγλικά σημαίνει “to conquer” [παρατήρηση του μεταφραστή] και “λαός”, το οποίο στα αγγλικά σημαίνει “laity” [παρατήρηση του μεταφραστή]. “Νικολαΐτης”, σημαίνει “νικό τον πολύ λαό (τους λαϊκούς)” και στα αγγλικά “to conquer the laity”. [παρατήρηση του μεταφραστή]. Λοιπόν, γιατί είναι αυτό ένα τόσο τρομερό πράγμα; Είναι τρομερό, διότι ο Θεός ποτέ δεν έθεσε την εκκλησία Του στα χέρια εκλεγμένων αρχηγών που προχωρούν με πολιτικό πνεύμα. Αυτός έχει θέσει την εκκλησία Του υπό την φροντίδα αντρών ορισμένων από το Θεό, γεμάτων από πνεύμα, οι οποίοι ζουν με το Λόγο και οδηγούν τους ανθρώπους τρέφοντας τους με αυτόν τον Θείο Λόγο. Δεν έχει χωρίσει τους ανθρώπους κατά τάξεις, ούτως ώστε οι μάζες να οδηγούνται από μία άγια ιεροσύνη. Είναι αλήθεια ότι η ηγεσία πρέπει να είναι Άγια, αλλά τότε έτσι πρέπει να είναι και το σύνολο της θρησκευτικής κοινότητας. Επιπλέον, δεν αφήνεται τόπος στο Λόγο, όπου ιερείς ή λειτουργοί ή τέτοιοι μεσολαβούν μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων, ούτε υπάρχει τόπος στο Λόγο, όπου αυτοί είναι διαχωρισμένοι στη δική τους λατρεία του Κυρίου. Ο Θεός θέλει όλους να Τον αγαπούν και να τον υπηρετούν μαζί. Ο Νικολαϊσμός καταστρέφει τούτα τα διδάγματα και αντί αυτού χωρίζει τους ιερείς και τους λειτουργούς από τους ανθρώπους και κάνει τους πρώτους αρχηγούς, κυρίαρχους, αντί δούλους. Λοιπόν, αυτή η διδασκαλία πραγματικά άρχισε ως πράξη στην πρώτη εποχή. Φαίνεται ότι το πρόβλημα βρισκόταν σε δύο λέξεις “πρεσβύτεροι” και “επίσκοποι”. Αν και η γραφή δείχνει ότι υπάρχουν μερικοί πρεσβύτεροι σε κάθε εκκλησία, λίγοι άρχισαν (ο Ιγνάτιος ήταν ένας από αυτούς) να διδάσκουν ότι η ιδέα για επίσκοπο ήταν ιδέα ανωτερότητας ή εξουσίας και επιβλέψεως πάνω στους πρεσβύτερους. Η αλήθεια του ζητήματος είναι ότι η λέξη “πρεσβύτερος” δηλώνει ποιο είναι το άτομο αυτό, ενώ η λέξη “επίσκοπος” δηλώνει το αξίωμα αυτού του άντρα. Ο πρεσβύτερος είναι ο άντρας. Ο επίσκοπος είναι το αξίωμα του άντρα. Ο “πρεσβύτερος” απλά αναφερόταν και πάντα θα αναφέρεται στη χρονολογική ηλικία του άντρα στον Κύριο. Αυτός είναι πρεσβύτερος, όχι διότι εκλέγεται ή χειροτονείται κλπ, αλλά διότι είναι Γηραιότερος. Αυτός είναι ο πιο ώριμος, εκπαιδευμένος, δεν είναι αρχάριος, είναι αξιόπιστος εξ αιτίας της πείρας και της μακράς και διαρκούς αποδείξεως της χριστιανικής του εμπειρίας. Αλλά όχι, οι επίσκοποι δεν καταλογίστηκαν στις επιστολές του Παύλου, αλλά μάλλον αναφέρθηκαν στη διήγηση του Παύλου, κατά τη φορά όπου αυτός προσκάλεσε τους πρεσβύτερους από την Έφεσο στη Μίλητο στις πράξεις κ’. Αντιφατικά όμως, ενώ το δέκατο έβδομο εδάφιο αναφέρει ότι “οι

(από το “ Μία παρουσίαση Των Επτά Εποχών της Εκκλησίας”)

πρεσβύτεροι” προσκλήθηκαν · το εικοστό όγδοο εδάφιο τους ονομάζει “επίσκοπους”. Και αυτοί οι επίσκοποι (όντας, χωρίς αμφιβολία, πολιτικά σκεπτόμενοι και ανυπόμονοι για εξουσία και δύναμη), επέμειναν ότι ο Παύλος τους είχε σημασιοδοτήσει περισσότερο από έναν τοπικό πρεσβύτερο που είχε επίσημη ιδιότητα μόνο στη δική του εκκλησία. Γι’ αυτούς, ένας επίσκοπος ήταν τώρα κάποιος με εκτεταμένη εξουσία πάνω σε πολλούς τοπικούς ηγέτες. Μία τέτοια αντίληψη δεν ήταν σύμφωνη ούτε με τις γραφές ούτε και με την ιστορία, γι’ αυτό ακόμα και ένας άντρας του αναστήματος του Πολυκάρπου στηρίχτηκε πάνω σε μία τέτοια οργάνωση. Έτσι, εκείνο που άρχισε ως πράξη την πρώτη εποχή, έγινε πραγματική διδασκαλία και έτσι είναι ακόμα και σήμερα. Οι επίσκοποι ακόμα απαιτούν δύναμη για να εξουσιάζουν τους ανθρώπους και να τους χειρίζονται όπως αυτοί επιθυμούν, τοποθετώντας τους όπως αυτοί θέλουν στην υπηρεσία. Τούτο αρνείται την αρχηγία του Αγίου Πνεύματος, το οποίο είπε: “ Χωρήσατε εις Εμέ τον Παύλον και τον Βαρνάβαν διά το έργον εις το οποίον προσεκάλεσα αυτούς.” Τούτο είναι αντίλογος και αντίχριστος. Ματθαίος κ’ 25-28: “ Ο δε Ιησούς προσκαλεσάμενος αυτούς είπε, οίδατε ότι οι άρχοντες των εθνών κατακυριεύουσιν αυτών και οι μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αυτών · ΟΥΧ ΟΥΤΩΣ ΕΣΤΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ · αλλ’ ός εάν θέλη εν υμίν μέγας γενέσθαι, έσται υμών διάκονος · και ός εάν θέλη εν υμίν είναι πρώτος, έσται υμών δούλος · ώσπερ ο Υιός του ανθρώπου ουκ ήλθε διακονηθήναι, αλλά διακονήσαι και δούναί την ψυχήν Αυτού λύτρον αντί πολλών.” Ματθαίος κγ’ 8-9: “ Υμείς δε μη κληθήτε ραββί · εις γαρ υμών έστιν ο διδάσκαλος σας, ο Χριστός · πάντες δε υμείς αδελφοί έστε. Και πατέρα μη καλέσητε υμών επί της γης · εις γαρ έστιν ο Πατήρ υμών, ο εν τοις ουρανοίς”.

³ Για να το ξεκαθαρίσω αυτό ακόμη περισσότερο, αφήστε με να εξηγήσω το Νικολαισμό ως εξής. Θυμάστε ότι στην Αποκάλυψιν ιγ’3 λέγει: “ Και μίαν εκ των κεφαλών αυτού ως εσφαγμένην εις θάνατον · και η πληγή του θανάτου αυτού εθεραπεύθη, και εθαύμασεν όλη η γη οπίσω του θηρίου”. Ξέρουμε, λοιπόν, σήμερα, ότι η πληγωμένη κεφαλή ήταν η ειδωλολατρική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, εκείνη η μεγάλη και παγκόσμια πολιτική δύναμη. Αυτή η κεφαλή αναστήθηκε πάλι ως η “ Ρωμαϊκή Καθολική Πνευματική Αυτοκρατορία”. Τώρα κοιτάξτε αυτό προσεχτικά. Τι έκανε η πολιτική και ειδωλολατρική Ρώμη, το οποίο ήταν η βάση της επιτυχίας της; “ Διαίρεσε και κατέκτησε”. Τούτο ήταν το σπέρμα της Ρώμης – να διαιρεί και να κατακτά. Τα σιδερένια της δόντια έσκισαν και καταβρόχθισαν. Και οποιονδήποτε έσκισε και καταβρόχθισε δεν μπόρεσε να σηκωθεί ξανά, όπως όταν κατέστρεψε την Καρχηδόνα και την διέσπειρε σαν αλάτι. Το ίδιο σιδερένιο σπέρμα διατηρήθηκε σε αυτήν όταν αναστήθηκε ως η ψευδής εκκλησία, και η πολιτική της παρέμεινε η ίδια – να διαιρεί και να κατακτά. Τούτος είναι ο

Ήλιου και την άλλαξε με αυτήν του Υιού του Θεού. Αντί να γιορτάζουν στις 21 Δεκεμβρίου, που συνήθιζαν να γιορτάζουν τη γιορτή του Θεού-Ήλιου, τη μετατόπισαν στις 25 Δεκεμβρίου και την ονόμασαν γενέθλια μέρα του Υιού του θεού. Αλλά γνωρίζουμε, ότι Αυτός γεννήθηκε τον Απρίλιο, όταν η ζωή εμφανίστηκε, και όχι τον Δεκέμβριο. Και πήραν τη γιορτή της Αστάρτης και την ονόμασαν γιορτή του Πάσχα [στα αγγλικά “Easter”, το οποίο προέρχεται από το όνομα “Astarte” – σημείωση του μεταφραστή] μέσα στην οποία ο Χριστιανός υποτίθεται ότι έπρεπε να γιορτάζει το θάνατο και την Ανάσταση του Κυρίου. Στην πραγματικότητα ήταν μια ειδωλολατρική γιορτή για την Αστάρτη.

³⁶ Έβαλαν βωμό στην εκκλησία. Έβαλαν μέσα εικόνες. Έδωσαν στους ανθρώπους αυτό που ονόμασαν “Ομολογία Πίστεως”, αν και δεν μπορείτε να το βρείτε στην Βίβλο. Δίδαξαν στους ανθρώπους τη λατρεία των προγόνων, κάνοντας δια μέσω αυτού τη Ρωμαϊκή Καθολική Εκκλησία τη μεγαλύτερη πνευματική εκκλησία στον κόσμο. Κάθε βρωμερό πουλί ήταν σε εκείνο το κλουβί. Και έχετε τους Προτεστάντες με τις δικές τους οργανώσεις τους να κάνουν το ίδιο πράγμα.

³⁷ Έτρωγαν “ειδωλόθυτα”. Λοιπόν, δε λέω πως αυτό πραγματικά σημαίνει, ότι κυριολεκτικά έτρωγαν κρέατα που θυσιάστηκαν σε είδωλα. Αν και το συμβούλιο στα Ιεροσόλυμα είχε μιλήσει εναντίον τέτοιων πραγμάτων, ο Παύλος δεν το μεγαλοποίησε και είπε ότι τα είδωλα δεν ήταν τίποτε. Ήταν μόνο θέμα συνειδήσεως, εκτός από τις περιπτώσεις που έθιγε έναν πιο αδύνατο αδελφό. Επιπλέον, η Αποκάλυψη αυτή έχει να κάνει με τους εθνικούς και όχι με τους Εβραίους, καθώς αυτές είναι εθνικές εκκλησίες. Βλέπω αυτά υπό το ίδιο φως που βλέπω και τα λόγια του Κυρίου: “Εάν δεν φάγητε την σάρκα Εμού, και πιήτε το αίμα Εμού, δεν έχετε ζωή εν εαυτοίς. Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού”. Μπορείτε να καταλάβετε ότι τρώγοντας κάποιος, στην ουσία, συμμετέχει σε μια πνευματική αίσθηση. Έτσι, όταν αυτοί οι άνθρωποι υποκλίνονταν στις εικόνες, άναβαν λαμπάδες, χρησιμοποιούσαν ειδωλολατρικές γιορτές, ομολογούσαν τις αμαρτίες τους σε ανθρώπους (οι οποίοι ανήκαν στη θρησκεία του διαβόλου), ήταν συμμετοχοί με το διάβολο και δεν ανήκαν στο Θεό. Ήταν στην ειδωλολατρία, είτε το παραδέχονταν είτε όχι. Μπορούν να πουν όσα θέλουν, δηλαδή ότι οι βωμοί και τα λιβάνια είναι μόνο για να τους θυμίζουν τις προσευχές του Κυρίου ή οτιδήποτε άλλο νομίζουν ότι σημαίνει · και μπορούν να πουν ότι, όταν προσεύχονται μπροστά στην εικόνα, είναι μόνο για χάρη της έμφασης · και ότι όταν ομολογούν μπροστά στον ιερέα, στην πραγματικότητα μέσα στις καρδιές τους το κάνουν προς το Θεό, και όταν λένε ότι ο ιερέας τους συγχωρεί, το κάνει μόνο στο όνομα του Κυρίου · μπορούν να λένε ότι θέλουν

φόνευσε σαράντα δύο χιλιάδες από αυτούς.

³⁰ Και αυτό είναι που έκανε ο Κωνσταντίνος και οι διάδοχοι του στη Νίκαια και μετά από τη Νίκαια. Προσκάλεσαν το λαό του Θεού στη σύνοδο. Και όταν η εκκλησία έκατσε κάτω για να φάει, και σηκώθηκε για να διασκεδάσει (συμμετέχοντας σε εκκλησιαστικά έθιμα, τελετές και ειδωλολατρικές εκδηλώσεις με ονόματα χριστιανικών εκκλησιαστικών τελετουργικών), παγιδεύτηκε · διέπραξε πορνεία. Και ο Θεός έφυγε.

³¹ Όταν κάποιος απομακρυνθεί από το Λόγο του Θεού και γίνει μέλος μίας εκκλησίας αντί να λαμβάνει το Άγιο Πνεύμα, πεθαίνει. Είναι πεθαμένος! Αυτό είναι που είναι. Μη γίνετε μέλος μίας εκκλησίας. Μη μπείτε σε οργανώσεις και μην περιπλεχθείτε με δόγματα και παραδόσεις ή οτιδήποτε άλλο που παίρνει τη θέση του Λόγου και του Πνεύματος, γιατί πεθαίνετε. Και τελειώνουν όλα. Είστε πεθαμένοι. Αιώνια διαχωρισμένοι από το Θεό!

³² Αυτό είναι που έχει συμβεί σε κάθε εποχή από τότε. Ο Θεός σώζει τους ανθρώπους. Εξέρχονται δια μέσω του αίματος, αγιασμένοι από το Λόγο, βαδίζουν δια μέσω των νερών του βαπτίσματος και γεμίζουν από το Πνεύμα · αλλά μετά από λίγο η πρώτη αγάπη ψυχραίνεται και κάποιος ρίχνει την ιδέα ότι πρέπει να οργανωθούν για να διατηρηθούν και να βρουν ένα όνομα για τους εαυτούς τους · και οργανώνονται πίσω ακριβώς στη δεύτερη γενεά, και μερικές φορές ακόμη πιο πριν από τότε. Δεν έχουν πια το Πνεύμα του Θεού αλλά μόνο μια μορφή λατρείας. Είναι πεθαμένοι. Έχουν κάνει τους εαυτούς τους μιγάδες με δόγμα και εθιμοτυπία και δεν υπάρχει ζωή μέσα σε αυτούς.

³³ Έτσι ο Βαλαάμ έκανε το Ισραήλ να διαπράξει πορνεία. Ξέρετε ότι το πνεύμα της φυσικής πορνείας είναι το ίδιο που βρίσκεται και σε μια οργανωμένη θρησκεία; Είπα, ότι το πνεύμα της πορνείας είναι το πνεύμα της οργανώσεως. Και όλοι οι πόρνοι θα έχουν τη θέση τους στη λίμνη της φωτιάς. Αυτό είναι που ο Θεός σκέφτεται για την οργάνωση. Μάλιστα, η πόρνη και οι κόρες της θα είναι στη λίμνη της φωτιάς.

³⁴ Τα θρησκευτικά δόγματα δεν είναι του Θεού. Ποτέ δεν ήταν και ποτέ δε θα γίνουν. Είναι ένα λανθασμένο πνεύμα που διαχωρίζει τους ανθρώπους του Θεού σε ιεραρχία και σε λαϊκό κοινό · και επομένως είναι ένα λανθασμένο πνεύμα που χωρίζει τους ανθρώπους από τους ανθρώπους. Αυτά είναι που κάνουν η οργάνωση και τα δόγματα. Για να οργανώσουν διαχωρίζουν τους εαυτούς τους από το Λόγο του θεού και εισάγονται σε μια πνευματική μοιχεία.

³⁵ Λοιπόν, προσέξτε αυτό, ότι ο Κωνσταντίνος προσέφερε ειδικές γιορτές στο λαό. Ήταν οι παλιές ειδωλολατρικές εορτές με νέα ονόματα παρμένα από την εκκλησία ή σε μερικές περιπτώσεις χριστιανικά εθιμοτυπικά που τα καταχρόνταν σε ειδωλολατρικές τελετές. Αυτός πήρε τη λατρεία του Θεού-

Νικολαϊσμός και ο Θεός το μισεί.

⁴ Σήμερα, λοιπόν, είναι πολύ γνωστό ιστορικό γεγονός, ότι, όταν αυτή η άδικη πλάνη σύρθηκε μέσα στην εκκλησία, οι άνθρωποι άρχισαν να συναγωνίζονται για το αξίωμα του επισκόπου · με αποτέλεσμα αυτές οι θέσεις να δίνονται στους πιο μορφωμένους, υλικό-προοδευτικούς και πολιτικά σκεπτόμενους άντρες. Η ανθρώπινη γνώση και το ανθρώπινο πρόγραμμα άρχισαν να προσπερνούν την αξία της θεϊκής σοφίας, ενώ το Άγιο Πνεύμα δεν ήταν πια σε θέση να ελέγχει. Αυτό ήταν πραγματικά ένα τραγικά κακό πράγμα, γιατί οι επίσκοποι άρχισαν να υποστηρίζουν ότι ο διαφανής χριστιανικός χαρακτήρας δεν ήταν πια αναγκαίος για να υπηρετούν είτε το Λόγο είτε τις ιεροτελεστίες μέσα στην εκκλησία, επειδή κατ' αυτούς η τελετή και τα Θεία στοιχεία ήταν που είχαν αξία. Αυτό επέτρεψε σε πονηρούς άντρες να κομματιάσουν το ποίμνιο.

⁵ Με το ανθρώπινου κατασκευής δόγμα για την ανύψωση των επισκόπων σε θέση που δεν τους δόθηκε στην Αγία Γραφή, το επόμενο βήμα ήταν η απόδοση διαβαθμισμένων τίτλων που εξελίχθηκαν σε θρησκευτική ιεραρχία · αφού σύντομα δημιουργήθηκαν οι αρχιεπίσκοποι πάνω από τους επισκόπους και οι καρδινάλιοι πάνω από τους αρχιεπισκόπους και κατά την εποχή του Βονιφατίου του τρίτου υπήρχε ένας Πάπας πάνω από όλους, ο Ποντίφικας.

⁶ Τα τελικά αποτελέσματα από το δόγμα των Νικολαϊτών και τη συγχώνευση χριστιανισμού και βαβυλωνιασμού έπρεπε να είναι αυτά που ο Ιεζεκιήλ είδε στο κεφάλαιο η' 10: “Και εισήλθον, και είδον · και ιδού παν ομοίωμα ερπετών, και βδελικτών ζώων, και πάντα τα είδωλα του οίκου Ισραήλ, εξωγραφημένα επί τον τοίχον κύκλω κύκλω”. Αποκάλυψις ιη' 2-3: “Και έκραξεν εν ισχυρά φωνή λέγων · έπεσεν, έπεσε Βαβυλών η μεγάλη, και εγένετο κατοικητήριον δαιμονίων, και φυλακή παντός πνεύματος ακαθάρτου, και φυλακή παντός ορνέου ακαθάρτου και μεμιστημένου · διότι εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής πέπωκαν πάντα τα έθνη”.

⁷ Λοιπόν, αυτή η διδασκαλία των Νικολαϊτών, αυτός ο κανόνας που εδραιώθηκε στην εκκλησία δεν τα πήγε πολύ καλά με πολλούς ανθρώπους, οι οποίοι μπορούσαν να διαβάζουν τις σποραδικές επιστολές και δοκίμια του Λόγου που γράφτηκαν από κάποιο θεοσεβές άτομο. Έτσι, τι έκανε η εκκλησία; Αναθεμάτισε τους δίκαιους διδασκάλους και έκαψε τα έγγραφα. Και είπαν: “Κάποιος χρειάζεται ειδική εκπαίδευση για να διαβάσει και να καταλάβει τον Άγιο Λόγο. Ακόμη και ο Πέτρος είπε ότι πολλά από αυτά που έγραψε ο Παύλος ήταν δύσκολο να κατανοηθούν”. Έχοντας πάρει τον Άγιο Λόγο από τους ανθρώπους, σύντομα υποστήριξαν ότι οι άνθρωποι έπρεπε να ακούν μόνο αυτά που ο ιερέας είχε να τους πει και ότι έπρεπε να κάνουν αυτά που τους έλεγε. Άρπαξαν τους νούδες και τις ζωές των ανθρώπων και τους

έκαναν δούλους μιας τυραννικής ιεροσύνης.

⁸ Αν θέλετε απόδειξη για το ότι η Καθολική Εκκλησία απαιτεί τις ζωές και τους νούδες των ανθρώπων, ακούστε μόνο το διάταγμα του Θεοδοσίου του Δεκάτου. Το πρώτο διάταγμα του Θεοδοσίου.

⁹ Αυτό το διάταγμα εκδόθηκε αμέσως μετά που βαπτίσθηκε από την Πρώτη Εκκλησία της Ρώμης. “ Εμείς οι τρεις αυτοκράτορες θέλουμε τους υπηκόους μας να γίνουν σταθεροί οπαδοί της θρησκείας που δίδαξε ο Άγιος Πέτρος στους Ρωμαίους, που διατηρήθηκε πιστά από την παράδοση και που τώρα πρεσβεύεται από τον ποντίφικα, Δαμασό της Ρώμης και Πέτρο, επίσκοπο Αλεξάνδρειας, έναν άνδρα με αποστολική αγιότητα κατά το θεσμό των Αποστόλων και τη διδασκαλία του Ευαγγελίου · ας πιστεύουμε σε μια Θεότητα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος με ίση μεγαλειότητα στην Αγία Τριάδα. Παραγγέλλομε ότι οι οπαδοί αυτής της πίστεως πρέπει να ονομαστούν καθολικοί χριστιανοί · στιγματίζομε όλους τους αναίσθητους ακόλουθους των άλλων θρησκειών με το επονειδιστο όνομα αιρετικών, και απαγορεύομε τις μυστικές συγκεντρώσεις τους να αναλάβουν τον όνομα «εκκλησίες». Πέραν από την καταδίκη της θεϊκής δικαιοσύνης, πρέπει να αναμένουν τη βαριά ποινή που η εξουσία μας, οδηγημένη απ’ ουράνια σοφία, θα θεωρήσει κατάλληλη να επιβάλει...”.

¹⁰ Οι δεκαπέντε ποινικοί νόμοι που αυτός ο αυτοκράτορας εξέδωσε σε ανάλογο αριθμό χρόνων, στέρησε τους ευαγγελικούς απ’ όλα τα δικαιώματα για την εξάσκηση της θρησκείας τους, τους απέκλεισαν από όλες τις αστικές εξουσίες, τους απείλησαν με πρόστιμα, δημεύσεις, εξορίες και σε κάποιες περιπτώσεις ακόμα και με θάνατο.

¹¹ Ξέρετε τι συμβαίνει; Κατευθυνόμαστε σε αυτό το δρόμο ακόμα και σήμερα.

¹² Η Ρωμαϊκή Καθολική Εκκλησία ονομάζει τον εαυτό της, Μητέρα των Εκκλησιών. Ονομάζει τον εαυτό της την πρώτη και αυθεντική εκκλησία. Τούτο είναι απόλυτα σωστό. Ήταν η αρχική και η πρώτη Εκκλησία της Ρώμης που έπεσε με δυσμένεια και πήγε στην αμαρτία. Ήταν η πρώτη που οργανώθηκε. Μέσα σε αυτήν βρέθηκαν τα έργα και η διδασκαλία του Νικολαϊσμού. Ούτε ένας δε θα αρνηθεί ότι είναι μητέρα. Είναι μητέρα και έχει παραγάγει θυγατέρες. Έτσι, μία θυγατέρα προέρχεται από μία γυναίκα. Μία γυναίκα ντυμένη με πορφυρά άμφια κάθεται πάνω στους επτά λόφους της Ρώμης. Είναι μία πόρνη και έχει γεννήσει θυγατέρες. Τούτες οι θυγατέρες είναι οι Προτεσταντικές εκκλησίες που προήλθαν από αυτή και μετά γύρισαν κατευθείαν στην οργάνωση και το Νικολαϊσμό. Η μητέρα των θυγατέρων-εκκλησιών ονομάζεται πόρνη. Αυτή ήταν μια γυναίκα που ήταν αναξίπιστη στους γαμήλιους όρκους της. Ήταν παντρεμένη με το Θεό και τότε

πού εξάγετε αυτή τη σκέψη;” Την εξάγω ακριβώς από εδώ, από τη Βίβλο. Είναι όλο γραμμένο εδώ. Κάθε τι γραμμένο στην Παλαιά Διαθήκη, που είναι σε μορφή ιστορίας, γράφεται ως προειδοποίηση για να μπορέσουμε να μάθουμε από αυτό. Είναι εδώ ακριβώς, στο κεφάλαιο “Αριθμοί” κγ’ 9: “ Διότι από της κορυφής των ορέων βλέπω αυτόν, και από των λόφων θεωρώ αυτόν · Ιδού λαός, όστις θέλει κατοικήσει ΜΟΝΟΣ, και ΔΕΝ θέλει ΛΟΓΑΡΙΑΣΘΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ.” Νά το. Ο Θεός κοιτάζοντας κάτω από την κορυφή των βράχων, όχι σε κάποια κοιλάδα ψάχνοντας για τα κακά τους σημεία και καταδικάζοντας τους. Ο Θεός τους βλέπει κατά τον τρόπο που ήθελε να τους βλέπει – από την κορυφή της αγάπης και της ευσπλαχνίας. Αυτοί κατοίκησαν ΜΟΝΟΙ και δεν ήταν οργανωμένοι. Δεν είχαν βασιλιά. Είχαν έναν προφήτη και ο προφήτης είχε το Θεό μέσα του δια μέσω του Πνεύματος · και ο Λόγος ήρθε στον προφήτη και ο Λόγος πήγε στο λαό. Αυτοί δεν ανήκαν στα Ηνωμένα Έθνη. Δεν ανήκαν στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, στους Βαπτιστές, στους Πρεσβυτεριανούς, στις Εκκλησίες του Θεού ή σε κάποιο άλλο σύνολο. Δεν ήταν αναγκαίο γι’ αυτούς να ανήκουν. Συνδέθηκαν με το Θεό. Δεν χρειάζονταν συμβουλή από κανένα συμβούλιο – είχαν το “ ούτω λέγει ο Κύριος” ανάμεσα τους. Αλληλούια!

²⁹ Τώρα, μολονότι ο Βαλαάμ ήξερε πώς να προσεγγίσει κατάλληλα τον Θεό και μπορούσε να προωθήσει μία αποκάλυψη από τον Κύριο με μορφή μιας ειδικής προικισμένης δύναμης, αυτός ήταν ακόμα, με όλο αυτό, ένας επίσκοπος σε λάθος ομάδα. Γιατί και πώς έκανε, λοιπόν, αυτά που έκανε για να κερδίσει την εύνοια του Βαλάκ; Διαμόρφωσε ένα σχέδιο, μέσα στο οποίο ο Θεός θα εξαναγκαζόταν να αντιμετωπίσει το Ισραήλ με θάνατο. Ακριβώς, όπως ο Σατανάς ήξερε ότι θα μπορούσε να εξαπατήσει την Εύα (αφού την έκανε να επιπέσει σε σαρκική αμαρτία) και να κάνει έτσι το Θεό να εκδώσει την απόφαση Του για θάνατο κατά της αμαρτίας · έτσι και ο Βαλαάμ ήξερε ότι αν κατάφερνε να ρίξει το Ισραήλ στην αμαρτία, ο Θεός θα τους αντιμετώπιζε με το θάνατο. Σχεδίασε, λοιπόν, έναν τρόπο με τον οποίον να τους άφησε να περάσουν και να προχωρήσουν στην αμαρτία. Έστειλε προσκλήσεις για να προσέλθουν στη γιορτή του Βεέλ-Φεγώρ. (Περάστε και λατρέψτε με μας). Έτσι ο λαός του Ισραήλ, δίχως δισταγμό, έχοντας δει τις γιορτές των Αιγυπτίων, δεν ένιωθε ότι ήταν πολύ κακό να πάει, να παρατηρήσει μόνο και ίσως να φάγει με το λαό. (Τι το κακό, τέλος πάντων, με τη συντροφικότητα; Υποτίθεται ότι πρέπει να τους αγαπάμε, δεν είναι έτσι; Αλλιώς, πώς μπορούμε να τους νικήσουμε;) Το να είσαι φιλικός δεν έβλαψε ποτέ κανένα – έτσι σκέφτονταν. Αλλά όταν εκείνες οι σεξουαλικές γυναίκες του Μωάβ άρχισαν να χορεύουν και να γδύνονται ενώ περιστρέφονταν, κάνοντας το ροκενρόλ και το τουίστ τους, η σαρκική επιθυμία ανέβηκε στους Ισραηλίτες και σύρθηκαν στη μοιχεία, και ο Θεός πάνω στην οργή του

παραπάτησαν και έπεσαν. Έγιναν νεκροί άνθρωποι.

²⁵ Αφού έγινε η θυσία, ο Βαλαάμ ήταν έτοιμος να προφητεύσει. Αλλά ο Θεός του έδωσε τη γλώσσα και δεν μπορούσε να τους αναθεματίσει. Τους ευλόγησε.

²⁶ Ο Βαλάκ ήταν πολύ οργισμένος, αλλά δεν υπήρχε τίποτε που ο Βαλαάμ θα μπορούσε να κάνει για την προφητεία. Ειπώθηκε από το Άγιο Πνεύμα. Έτσι ο Βαλάκ είπε στο Βαλαάμ να κατέβει κάτω στην κοιλάδα και να κοιτάξει στις πλάτες τους, να δει αν υπήρχε πιθανός τρόπος με τον οποίο θα μπορούσε να τους αναθεματίσει. Οι τακτικές που χρησιμοποίησε ο Βαλάκ είναι ίδιες με τις τακτικές που χρησιμοποιούν σήμερα. Τα μεγάλα θρησκευτικά δόγματα περιφρονούν τα μικρά σύνολα και οτιδήποτε βρίσκουν ανάμεσα τους που αποτελεί σκάνδαλο, το φανερόνουν και το φωνάζουν. Εάν οι μοντέρνοι των μεγάλων δογμάτων ζουν στην αμαρτία, κανένας δε λέει τίποτε γι' αυτό · αλλά αφήστε έναν από τους εκλεκτούς της αληθινής εκκλησίας να βρει τον μπελά του και όλες οι εφημερίδες το σαλπίζουν απ' άκρη σ' άκρη της χώρας. Ναι, το Ισραήλ είχε τις (σαρκικές) πλάτες του. Είχαν την πλευρά τους που δεν ήταν αξιόπαινη · αλλά παρά τα ελαττώματα τους, δια μέσω του σκοπού του Θεού που λειτουργεί μέσω εκλογής, από χάρη και όχι από έργα, ΕΙΧΑΝ ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΑΥΛΟ ΦΩΤΙΑΣ ΤΗ ΝΥΧΤΑ, ΕΙΧΑΝ ΤΗ ΧΤΥΠΗΜΜΕΝΗ ΠΕΤΡΑ, ΤΟ ΟΡΕΙΧΑΛΚΙΝΟ ΦΙΔΙ ΚΑΙ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ. Δικαιώθηκαν και αποδείχθηκαν όχι στους εαυτούς τους, αλλά μέσα στο Θεό.

²⁷ Ο Θεός δεν είχε κανένα σεβασμό για εκείνους τους Νικολαΐτες με τα διπλώματα τους: PHD, LLD, DD (αμερικανικοί τίτλοι σπουδών) και όλες τις εξαιρετικές τους οργανώσεις και τα καλύτερα για τα οποία ο άνθρωπος θα μπορούσε να κομπάσει · αλλά είχε σεβασμό προς το λαό του Ισραήλ επειδή είχαν δικαίωση και υποστηρίζει το Λόγο ανάμεσα τους. Ασφαλώς, το Ισραήλ δεν φαινόταν και πολύ εξευγενισμένο, αφού μόλις είχε εξέλθει από την Αίγυπτο με μια ορμητική φυγή · αλλά πάντως ήταν ευλογημένος λαός. Τα μόνα που είχε και ήταν πολύ γνωστά για περισσότερο από τριακόσια χρόνια ήταν τα κοπάδια ζώων, τους περιποιημένους αγρούς και τη δουλεία υπό το φόβο του θανάτου από τους Αιγυπτίους. Αλλά αυτός ο λαός ήταν ελεύθερος τώρα. Ήταν ένας ευλογημένος λαός μέσα από την κυριαρχία του Θεού. Βέβαια ο Μωάβ τον περιφρόνησε. Όλα τα υπόλοιπα έθνη, το ίδιο. Η οργάνωση πάντα περιφρονεί τους ανοργάνωτους και τους διαφορετικούς, και με αποφασιστικότητα είτε τους φέρνει μέσα στην οργάνωση είτε τους καταστρέφει αν δεν ακολουθούν.

²⁸ Λοιπόν, κάποιος θα μπορούσε να με ρωτήσει: “Αδελφέ Μπράνχαμ, τι σας κάνει να πιστεύετε ότι ο Μωάβ ήταν οργανωμένος ενώ το Ισραήλ όχι; Από

απομακρύνθηκε για να μοιχεύσει με το διάβολο, και στις πορνείες της είχε γεννήσει θυγατέρες που ήταν ακριβώς σαν αυτή. Αυτός ο συνδυασμός μητέρας και θυγατέρας είναι αντίθετη στο Λόγο, αντίθετη στο Πνεύμα και επομένως αντίθετη στο Χριστό. Ναι, είναι αντίχριστος.

¹³ Λοιπόν, πριν μακρηγορήσω, θέλω να αναφέρω ότι αυτοί οι πρώτοι επίσκοποι νόμιζαν ότι είναι πάνω από το Λόγο. Είπαν στους ανθρώπους ότι μπορούν να συγχωρούν τις αμαρτίες τους, αφού τις ομολογήσουν. Τούτο δεν ήταν ποτέ η Αλήθεια. Αρχισαν να βαπτίζουν νήπια το δεύτερο αιώνα. Στην πραγματικότητα εφάρμοσαν ένα αναγεννητικό βάπτισμα. [Μία λανθασμένη διδασκαλία για τη βάφτιση – παρατήρηση του μεταφραστή]. Γι' αυτό δεν είναι άξιο απορίας που οι άνθρωποι σήμερα είναι μπερδεμένοι. Αν ήταν μπερδεμένοι τότε, ενώ ήταν τόσο κοντά στην Πεντηκοστή, τώρα είναι σε μία πάρα πολύ απελπισμένη κατάσταση, όντας δύο χιλιάδες χρόνια μακριά από την αρχική αλήθεια.

¹⁴ Ω, εκκλησία του Θεού, υπάρχει μόνο μία ελπίδα. Γυρίστε στο Λόγο και μείνετε με αυτό.

Η ΔΙΔΑΧΗ ΤΟΥ ΒΑΛΑΑΜ

¹⁵ Αποκάλυψις β'14: “ Έχεις εκεί κρατώντας την διδαχή Βαλαάμ, ός εδίδαξε τον Βαλάκ βαλείν σκάνδαλον ενώπιον των υιών Ισραήλ, και φαγείν ειδωλόθυτα και πορνεύσαι”.

¹⁶ Λοιπόν, δεν μπορείτε να έχετε μία Νικολαΐτικη εφαρμογή στην εκκλησία, χωρίς να μπει και αυτή η διδασκαλία. Βλέπετε, αν αφαιρείτε το Λόγο του Θεού και την κίνηση του Πνεύματος σαν τρόπο λατρείας (“αυτοί που Με λατρεύουν πρέπει να Με λατρέψουν κατά το Πνεύμα και την Αλήθεια”), τότε πρέπει να δώσετε στους ανθρώπους μια άλλη μορφή λατρείας σαν υποκατάστατο, και το υποκατάστατο σημαίνει το Βαλααμισμό.

¹⁷ Εάν θέλουμε να καταλάβουμε τι είναι η διδασκαλία του Βαλαάμ στην Καινή Διαθήκη, θα ήταν καλύτερο να επιστρέψουμε και να δούμε τι ήταν στην Παλιά Διαθήκη, και αφού το εφαρμόσουμε σε εκείνη την Τρίτη εποχή να το μεταφέρουμε στο παρόν.

¹⁸ Η ιστορία βρίσκεται στα κεφάλαια “Αριθμοί”, από το 22ο μέχρι και το 25ο. Τώρα λοιπόν, ξέρουμε ότι το Ισραήλ ήταν ο εκλεκτός λαός του Θεού. Ήταν οι Πεντηκοστιανοί της δικής τους ημέρας. Είχαν πάρει προστασία κάτω από το αίμα, είχαν όλοι τους βαπτισθεί στην Ερυθρή Θάλασσα και ανέβηκαν έξω από τα νερά, τραγουδώντας κατά το Πνεύμα και χορεύοντας κάτω από την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, ενώ η Μαριάμ, η προφήτισσα, έπαιζε το

ντέφι της. Μετά από κάποιον καιρό που ταξίδευαν, αυτά τα παιδιά του Ισραήλ ήλθαν στο Μωάβ. Θυμάστε, ποιος ήταν ο Μωάβ. Ήταν ο γιος του Λωτ δια μέσου μίας εκ των δικών του κορών, και ο Λωτ με τη σειρά του ήταν ανιψιός του Αβραάμ, έτσι το Ισραήλ και ο Μωάβ συνδέονταν. Θέλω τώρα να δείτε αυτό. Οι Μωαβίτες ήξεραν την αλήθεια, είτε έζησαν βάσει αυτής είτε όχι.

¹⁹ Λοιπόν, το Ισραήλ έφτασε στα σύνορα της Μωάβ και έστειλε αγγελιαφόρους στο βασιλιά λέγοντας: “Είμαστε αδελφοί. Άφησε μας να περάσουμε δια μέσω της χώρας σου. Αν οι δικοί μας άνθρωποι ή τα ζώα μας φάνε ή πιουν κάτι, με ευχαρίστηση θα σας πληρώσουμε”. Αλλά ο βασιλιάς Βαλάκ έγινε πολύ ευέξαπτος. Εκείνη η κεφαλή της νικολαϊτικής ομάδας δεν ήταν έτοιμη να αφήσει την εκκλησία να διαπεράσει με τα σύμβολα, τα θαύματα της και τις διάφορες εκδηλώσεις του Αγίου Πνεύματος, με τα πρόσωπα τους λαμπερά από τη δόξα του Θεού. Ήταν πολύ επικίνδυνο, αφού αυτός θα μπορούσε να χάσει μία μερίδα του όχλου του. Έτσι, ο Βαλάκ αρνήθηκε να αφήσει το Ισραήλ να διασχίσει τη χώρα. Πραγματικά, ο φόβος του για αυτούς ήταν τόσο μεγάλος, που πήγε σε ένα πληρωμένο προφήτη επονομαζόμενο Βαλαάμ και του ζήτησε να μεσολαβήσει μεταξύ αυτού και του Θεού και να κάνει παράκληση στον Παντοδύναμο, να αναθεματίσει το Ισραήλ και να τους κάνει ανίκανους. Και ο Βαλαάμ, που ήταν πρόθυμος να πάρει μέρος σε πολιτικές υποθέσεις και να γίνει ένας μεγάλος άνθρωπος, ήταν πάρα πολύ χαρούμενος να το πράξει. Αλλά επειδή αυτός έπρεπε να πλησιάσει και ο Θεός έπρεπε να δεχτεί την ακρόαση του, ώστε να κάνει τους ανθρώπους καταραμένους, αφού δεν μπορούσε να το κάνει από μόνος του, πήγε να ρωτήσει το Θεό αν μπορούσε να λάβει την άδεια του να προχωρήσει. Λοιπόν, δεν είναι αυτό σαν τους Νικολαΐτες, τους οποίους έχουμε σήμερα αναμεταξύ μας; Καταριούνται οποιονδήποτε δεν ακολουθεί το δικό τους δρόμο.

²⁰ Όταν ο Βαλαάμ ζήτησε από το Θεό την άδεια για να προχωρήσει, ο Θεός του αρνήθηκε. Αυτό, το έθιξε! Αλλά ο Βαλάκ επέμεινε, υποσχόμενος του ακόμα μεγαλύτερες ανταμοιβές και τιμές. Έτσι ο Βαλαάμ πήγε ξανά πίσω στο Θεό. Μία απάντηση από το Θεό θα έπρεπε να είναι αρκετή. Αλλά δεν έφτασε για τον ξεροκέφαλο Βαλαάμ. Όταν ο Θεός είδε την ξεροκεφαλιά του, του είπε να σηκωθεί και να φύγει. Εκείνος, γρήγορα σέλωσε το γάιδαρο και έφυγε. Θα έπρεπε να αντιληφθεί ότι αυτό ήταν το θέλημα του Θεού και ότι δε θα κατάφερνε να τους αναθεματίσει, ακόμα και αν πήγαινε είκοσι φορές και προσπαθούσε είκοσι φορές. Πόσο μοιάζουν στο Βαλαάμ οι άνθρωποι σήμερα! Πιστεύουν σε τρεις Θεούς, βαπτίζονται με τρεις τίτλους αντί του ΟΝΟΜΑΤΟΣ, και όμως ο Θεός θα στείλει το Πνεύμα σε αυτούς όπως το έστειλε και στο Βαλαάμ · ενώ αυτοί θα συνεχίσουν να πιστεύουν ότι είναι απολύτως σωστοί και εδώ είναι που είναι πραγματικά τέλειοι Βαλααμίτες. Καταλαβαίνετε τη διδασκαλία του Βαλαάμ. Συνέχιζε οπωσδήποτε. Κάνε το

κατά το δικό σου τρόπο. Και αυτοί λένε: “Λοιπόν, ο Θεός μας έχει ευλογήσει. Πρέπει να είναι εντάξει”. Ξέρω ότι σας έχει ευλογήσει. Δεν το αρνούμαι αυτό. Αλλά είναι η ίδια οργανωτική οδός που πήρε ο Βαλαάμ. Είναι περιφρόνηση κατά του Λόγου του Θεού. Είναι λανθασμένη διδασκαλία.

²¹ Έτσι ο Βαλαάμ απερίσκεπτα κατέβηκε το δρόμο, μέχρι που ένας άγγελος του Θεού στάθηκε στο δρόμο του. Αλλά εκείνος ο προφήτης (επίσκοπος, καρδινάλιος, προϊστάμενος, πρόεδρος και γενικός επόπτης) ήταν τόσο τυφλωμένος ως προς τα Πνευματικά πράγματα · εξαιτίας της σκέψης της υπολήψεως, της δόξας και των χρημάτων, ώστε δεν μπορούσε να δει τον άγγελο που στεκόταν με τραβηγμένο το ξίφος. Εκεί στάθηκε για να εμποδίσει τον τρελό προφήτη. Ο μικρός γάιδαρος τον είδε και τον απέφυγε με ελιγμούς μπροστά και πίσω, μέχρι που συνέτριψε το πόδι του Βαλαάμ σ’ ένα τοίχο από πέτρες. Ο γάιδαρος σταμάτησε και δεν ήθελε να συνεχίσει. Δεν μπορούσε να συνεχίσει. Έτσι ο Βαλαάμ αναπήδησε και άρχισε να τον κτυπάει. Τότε ο γάιδαρος άρχισε να μιλάει στο Βαλαάμ. Ο Θεός επέτρεψε στο γάιδαρο να μιλήσει σε μία γλώσσα. Εκείνος ο γάιδαρος δεν ήταν μικτογενής · ήταν από αυθεντικό σπέρμα. Και είπε στον τυφλωμένο προφήτη: “Δεν είμαι ο γάιδαρος σου και δε σε έχω κουβαλήσει πιστά;” Ο Βαλαάμ απάντησε: “Μάλιστα, είσαι ο γάιδαρος μου και με έχεις μεταφέρει πιστά μέχρι τώρα · και αν δε σε καταφέρω να συνεχίσεις, θα σε σκοτώσω ...”. “Ποπό! Τι είναι αυτό, να μιλώ σε γάιδαρο; Αυτό είναι αστείο, νόμισα ότι άκουσα το γάιδαρο να μιλάει και ότι του απαντούσα”.

²² Ο Θεός πάντα μιλούσε σε μία γλώσσα. Μίλησε στη γιορτή του Βαλτάσαρ και μετά στην Πεντηκοστή. Και το κάνει ξανά σήμερα. Είναι μια προειδοποίηση για την ημέρα της κρίσεως που έρχεται σύντομα.

²³ Έπειτα, ο άγγελος έγινε ορατός στο Βαλαάμ. Είπε στο Βαλαάμ, ότι αν δεν ήταν ο γάιδαρος, αυτός θα ήταν νεκρός ακόμη και τώρα, επειδή προκάλεσε το Θεό. Αλλά όταν ο Βαλαάμ υποσχέθηκε να επιστρέψει, στάλθηκε με την προειδοποίηση να πει μόνο τι έδωσε σε αυτόν ο Θεός.

²⁴ Έτσι ο Βαλαάμ κατέβηκε και διευθέτησε εφτά βωμούς για τη θυσία καθαρών ζώων. Σκότωσε ένα κριάρι που δήλωνε την έλευση του Μεσσία. Ήξερε τι έπρεπε να κάνει για να πλησιάσει προς το Θεό. Είχε τους σωστούς μηχανισμούς · αλλά όχι τη δυναμική · όπως και σήμερα. Δεν μπορείτε να δείτε τους Νικολαΐτες; Ήταν το Ισραήλ κάτω στην κοιλάδα, που πρόσφερε την ίδια θυσία και έκανε τα ίδια πράγματα, αλλά μόνο ένας λαός είχε τα σημεία που ακολουθούσαν. Μόνο ένας λαός είχε το Θεό ανάμεσα του. Το εθιμοτυπικό δε θα σε πάρει πουθενά. Δεν μπορεί να πάρει τη θέση της εκδηλώσεως του Πνεύματος. Αυτό είναι που συνέβηκε στη Νίκαια. Έθεσαν εκεί τη διδασκαλία του Βαλαάμ, όχι τη διδασκαλία του Θεού. Και